

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

I. Dvbivm. An animæ defunctorum appareant etiam, & immisceant se operibus magorum aut Maleficorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

NVNC PAVLO LATIVS
ALIQUA MONENDA, QVAE
in dubium venire possunt circa
apparitiones in hac
materia.

I. DVBIVM.

*An animae defunctorum appareant
etiam, & immisceant se operibus magorum
aut Maleficorum.*

DIFFICVL TATEM facere videtur, quia
Phytoniffa animam Samuelis reuocauit.
1. Reg. cap. 27. Ante resolutionem praecognos-
cendum est, quod frequenter Demones simu-
lant se esse animas mortuorum, ad confirman-
dum errorem gentilium, qui credebant, quod
hominum animae, qui mortui sunt, Dæmones
fiant, vt meminerunt S. Chrysoft. hom. 29. in
Matth. S. Augustin. lib. 10. de Ciuitat. Dei, c. 11.
S. Thom. 1. par. q. 117. art. 4. ad 2. Et Iamblichus
in lib. de mysterijs, commemorat opinionem
Porphyrij, dicentis omnia vaticinia nobis in-
fundia malis Dæmonibus, quorum natura sit
subdola, omniformisq; atq; versatilis, qui De-
os & sublimes Dæmones, & animas defuncto-
rum simulent, vt hac fallacia nobis occurren-
tes, praesagia praebant. Fuerunt & alij illius
erro,

erroris, quòd crederent se artibus magicis & diabolicis posse animas ab inferis, aut aliàs reuocare, vt se prèberent oculis humanis videntas, loquerentur, aut futura prædicerent. Cuius rei meminerunt Lactant. lib. 7. diuinarum institut. cap. 13. Tertullian. in lib. de anima, & alij. Hinc apud Plutarchum in vita Cimonis, Magus consulitur pro reuocatione animæ defunctæ.

Ferunt, inquit, sceminam quandam Byzantiam Cleonice nomine, clarissimo genere ortam, à Pausania in libidinem accersitam parentes verò vi pauoreq; consternatos, pudicam sibi virginem prostituisse. Hanc Pausaniam domum nocte obscura ingressam, sumpto ab his, qui thalami foribus præerant, lumine, silentio ad cubile accedentem incautè cespitasse, euersamq; lucernam cum strepitu sopitum iam Pausaniam excitasse. Is hostilibus se insidijs circumuentum arbitratus, stricto gladio inscius in virginem ruens, eam cõfodit. Cleonices deinde manes omnem Pausaniæ quietem adimere atq; turbare, eiusque vmbra frequenter sibi per somnium visa iratè dictitare Heroicum illud. Is iuriste pæna vocat, mortalibus horror. His ita gestis cum indignitate sceleris, tum virginis pietate concitati in Pausaniam, socij illum, sollicitante Cimone, Byzantij obsident: eumq; mox vrbe deiiciunt. Is tunc inde defugiens, virgineis manibus admodum

dum vexatus, in Heracleam ad Necromantia-
cum se oraculum contulit: vbi reuocata Cleo-
nices anima, supplex infestæ virginis iram le-
nirenitebatur. Quæ in conspectum adueniēs,
confestim, inquit, his malum liberatum fore,
cū in Spartana vrbe constiterit. Ea sermōnis
ambiguitate visa est hominis mortem prædi-
xisse. Multi profectò hanc rerum scriptores
historiam tradidēre. Sic Plutarchus, pro reso-
lutione huius dubij sit his præmissis.

Prima Conclusio. *Sine dubio anime
beatorum non se immiscent operibus mago-
rum aut Maleficorum.*

QVIA cū sint in manu DEI, iuxta illud
Sapien. cap. 3. Iustorum animæ in manu
DEI sunt, nec tanget illos tormentum malitiæ,
ad inuocationem & incātationem magorum,
aut maleficorum non egrediuntur, nec in mi-
nimo subsunt imperio Dæmonum, quorum
opera Magi vtuntur in suis operibus. Egredi-
untur tamen anime beatę aliquando liberet
propria voluntate, & particulari permissione
diuina, ob causas salutem humanam promo-
uentes. Exempla refert S. Grego. li. 4. Dialog.
Prædictam Conclusionem docet S. Chrysol.
loco citato.

Secunda Conclusio. *Anime in pur-
gatorio commorantes, etiam non egrediuntur*

tur, vt se immisceant operibus magorum & Maleficorum.

QVIA non est in eorum potestate egredi, cum diuina volūtate & potestate ibidem in pœnam suorum peccatorum detineantur: Et cum sint in charitate, suam voluntatem diuino beneplacito conformant, nec tam peruersis operibus, quæ etiam in vita detestatae sunt, desiderant interesse. Sitamen quandoq; animæ purgatorij permittuntur exire, ex speciali Dei dispensatione, id fit aut ad petendum viuorum suffragia, aut ad procurandum aliquod humanum bonum.

Tertia Conclusio. Anima damnata, & in inferno existentes, neq; se immiscere operibus magorum & maleficorum possunt, neq; hominibus prodesse aut obesse.

TALES enim animæ perpetuo carceri sunt mancipatae, neq; vlla arte magica euocari possunt, vt patet ex illo Euangelij de diuite Epulone, qui non est permissus redire ad mortales, vt fratres proprios salutis admoneret, ne in locum illum tormentorum venirent: quanto magis potestas denegatur redeundi ad scelera & deceptionem hominum? Hæc Conclusio est S. Chrysoft. & S. Thomæ loco citato. Francisci Victoriæ in relect. de arte magica, num. 17. Iosephi Angles in Florib. in 2.

in q. de eadem materia art. 2. diffic. 6. Ex dictis elicitur, quod si quando legantur, aut referantur fuisse apparitiones mortuorum, aut falsæ sint: aut si veræ sint, fiant à Dæmonibus, qui frequenter simulant se animas mortuorum, ad confirmandum errorem gentilium, qui hoc credebant, vt DD. citati attestantur.

Ad illud de Samuele respondet S. Thom. 1. par. q. 83. art. 8. ad 2. & 2. 2. q. 95. art. 4. ad 2. iuxta sententiam Augustini lib. 2. ad Simplician. q. 3. quod non est absurdum credere, aliqua dispensatione permissum fuisse, vt non dominante arte magica, vel potentia, sed dispensatione occulta, quæ Pythonissam & Saulem latebat, se ostenderet spiritus iusti aspectibus regis, diuina eum sententia percussurus: vel non spiritus Samuelis à reque sua excitatus est, sed aliquod phantasma, & illusio imaginaria Diaboli machinationibus facta: quam scriptura Samuelem vocat, sicut solent imagines rerum suarum nominibus appellari. August. lib. de cura pro mortuis agenda c. 15. & in lib. 8. qq. ad Dulcitium vtrunque quoq; sensum lectioni conformem probat, sicut etiam ad Simplician. At in lib. qq. veteris & noui testamēti, q. 27. videtur sensum cap. Nec mirum. 26. q. 5. apprehendere. Tertull. in lib. de anima, & Cyrill. de adorat. spirituum. Guilhel. Paris. in 1. part. 2. principal. de vniuerso cap. 80. in fine. & Turrecr. in d. c. Nec mirum. putant fuisse phantasma,

ma, secundum posteriorem sensum. Sotus lib. 8. de iustitia & iure q. 3. art. 2. Alphons. Castren. lib. 1. de iusta hæreticorum punitione cap. 14. & alij alibi vtrumq; sensum etiam amplectuntur cum S. Thom. & August. locis cit. Hoc tamen annotauerim cum Alphonso, quod si quis eum sensum amplecti velit, ita vt intelligatur anima Samuelis ex Dei permissione reuocata, cauere debet, ne credat, aut suspicetur animam illam proprio corpori, aut alteri restitutam, vt eam informauerit, sicut antea, ita vt verus homo fuerit compositus ex sua materia & forma informante. Talem enim conjunctionem non potest dæmon efficere ex viribus suis etiam DEO permittente. Fuit ergo talis forma non vnita per informationem, sed solum assistens, vt motrix illius. Nisi velimus dicere, talem animæ cum corpore vnionem factam ab eo, qui quatruiduanum Lazarum resuscitauit à mortuis.

DVBIUM II.

Quid iudicandum de apparitionibus nocturnis, tumultibus aut spectris molestantibus certas ades, aut loca? An huiusmodi vexationes referenda in Demones, aut magos & maleficos?

QVANTVM ad talium rerum veritatem, quod aliquando contingant, nemo sanç